

A váratlan vendég

1

A második osztály februárban sokat gondolkodott, milyen próbatételek várnak rájuk. Megbeszélték ki mit szeretne megvalósítani. Szerették volna megnyerni a farsangi jelmezversenyt. Képzeljétek el, annyit készültek, gyakoroltak, hogy tényleg övék lett az első díj. Volt nagy öröm és boldogság az osztályban. Ki is használták ezt az óriási lelkesedést és további terveket szövögettek. Gyorsan teltek a napok, beköszöntött a tavasz első hónapja a március. Már lehetett érezni a nap csiklandozó sugarait, amint a gyerekek arcát melegíti. Tréfás kedvében van ilyenájt az időjárás, reggel csíp, délben simogat. Ilyen vicces kedvükben voltak a 2.dések is, s egy reggel úgy gondolták megtréfálják, Ági néni. Amikor a tanító néni kiment a teremből a tízóraiért az összes csemete elbújt. Volt, aki a pad volt, aki a tanári asztal alá, akadt olyan gyerek is, aki a fogason lógó kabátok közé rejtőzött el. Amikor Ági néni belépett a terembe, a tízórais tálcával a kezében csodálkozó tekintettel nézett körbe, de gondolta, hogy itt valami huncutság készül:

- Jaj, eltűnt az osztályom, nahát, hol lehetnek? Mi lesz most velem, kiket fogok most megölelgetni? – mondta sírós hangon.

Közben a padok, az asztalok és a kabátok alól kiszűrődött egy-két kuncogás, de nem jött elő senki. Ági néni így folytatta a játékot:

- Most hoztam be a kedvenc tízóraiukat ki fogja most megenni? – zokogta játékosan.

- Mi a tízórai Ági néni? – kérdezte egy hangocska.

- Jaj, már képzelődöm is olyan mintha valaki szólt volna, de nem látok senkit – mosolygott.

Erre a gyerekek elkezdtek nevetni, és előjönni rejtekhelyükről.

- Na gyertek egyetek, asztalalólbújkálók, úgy megijesztettetek, hogy már azt sem tudtam merre szaladjak – mosolygott Ági néni.

Már épp befejezték az evést, amikor halk neszre lettek figyelmesek.

Ági néninek már nem is kellett mondani semmit a gyerekek egy szempillantás alatt körbeültek a szőnyegen. El kezdett leereszkedni a meseláda. Szépen csendesen forgott a levegőben, a nap színében tündökölt és apró virágszőnyeg borította be az osztályt.

Amikor a meseláda leért a szőnyegre kitolódott a márciusi fiók.

Ági néni kivette a papírtekercset és belekezdett a történetbe.

Volt egyszer egy osztály emlékeztek még rájuk? Egy nagyon különleges osztály volt. Rengeteget játszottak, segítettek egymást a tanulásban, jóban-rosszban kitartottak egymás mellett. Büszkék voltak a gyerekek, hogy ehhez a csapathoz tartoznak és a tanító néni is nagyon boldog volt, hogy ilyen osztálya van. Sok vicces dologot csináltak együtt, rengeteget kirándultak, sétáltak Persze volt, hogy valaki szomorkodott, de társai és a tanító nénijük rögtön a vigasztalására sietett. Ez az osztály egy olyan iskolába járt, ami egy folyó parthoz volt közel. Egy tavaszi napon a gyerekek az udvari szünetről nagy ricsajjal robogtak be a terembe.

- Ági néni, Ági néni gyere gyorsan! – kiabálták izgatottan a lurkók.
- Mi történt csak nincs valami baj? - kérdezte meglepetten a tanító néni.
- Képzeld találtunk valamit a homokozóban - hebegte izgatottan Peti.
- Mutasd, Csabi mi van a kezében! – kérték a gyerekek barátjukat.

Csabi kinyitotta a tenyerét, amiben egy icipici teknős lapult. A tanító néni szava egy pillanatra elállt a csodálkozástól.

- Biztosan a homokozóban kelt ki a tojásból – szólalt meg Dávid, aki nagyon értett az állatokhoz.
- Légy szíves hadd tartsuk meg Ági néni! – fogták könnyörgőre a gyerekek.
- De gyerekek lehet, hogy ez a teknős valakitől elszökött, és most keresi a gazdája! Azt sem tudjuk kié!

A tanító néni miközben kiment egy dobozért végig azon törte a fejét, mitévők legyenek. A gyerekek könnyörgő tekintettel, néma csendben a helyükön ülve várták vissza.

- Először is utána kell járnunk, hogy került az iskola udvarára a teknős. Lehet, hogy valamelyik iskolatársatok hozta be környezet órára. Légy szíves Zoli kopogj be minden terembe és kérdezd meg a gyerekeket, hogy nem tűnt el valakinek egy teknőse?

Pár perc múlva vissza is ért Zoli, aki elégedett mosollyal az arcán közölte, hogy senki nem hozott az iskolába teknőst.

- Figyeljetek gyerekek – kezdte Ági néni – azt találtam ki, hogy most egy kis időre nálunk maradhat a kis jövevény, de azt kérem, mindent tudjunk meg róla. Mit szóltok hozzá?

A következő szünetben az osztály ki sem ment az udvarra, hanem tervezgették, ki mit vállal el, mit fog hozni, minek néz utána. Volt nagy csivitelés az osztályban a gyerekek arca örömtől sugárzott.

3

A következő nap Dávid hozott egy terráriumot, Peti teknős eledelt, a többiek pedig sok képet és kinyomtatott ismertetőket a teknősök gondozásáról. Kiderült, hogy a talált kis állatka mocsári teknős, védett állat, ami azt jelentette, hogy tilos fogságban tartani. A gyerekek nagyon elszomorodtak, amikor ezt megtudták, de megbeszélték, hogy muszáj visszaengedni az élőhelyére, mert a teremben elpusztulna.

Kisétáltak a gyerekek a folyópartra és a vízbe engedték.

A tanító nénit nem hagyta nyugodni a gondolat, hogy az ő kis osztálya búslakodik. Titkos akcióba kezdett a szülőikkel.

Pár nap elteltével Ági néni egy papírdobozzal lépett be a terembe.

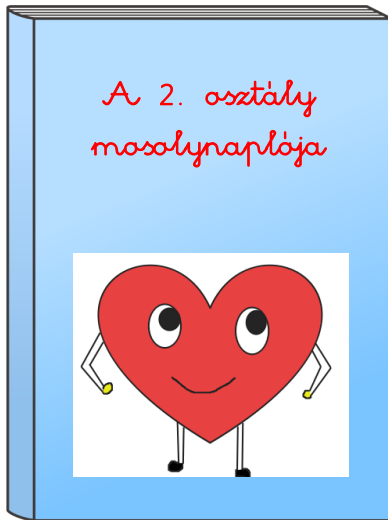

- Jó reggelt gyerekek van számotokra ebben a dobozban egy kis meglepetés.

Kinyitotta a dobozt és kivett egy ékszer teknőst, amit már tarthatnak a teremben.

- Adjunk neki nevet! – kiabálta boldogan Zsuzska.

A gyerekek rengeteg nevet soroltak fel, végül a Teki Teknős névben állapodtak meg. Készítettek Tekinek egy sarkot, ami az ő kis birodalma volt. Minden napjukat megszépítette. Tablót csináltak a terrárium mögé, ahová mindenki hozott valami képet, vagy írt az ékszerteknősökről valami érdekes információt. A terráriumhoz odaraktak egy széket, hogy aki szeretne kicsit négy szemközt lenni a kis páncélossal leülhessen mellé.

Készítettek egy naplót, amibe minden nap írt valaki az adott napról. Az első oldalra Teki megérkezésének története került, amit rajzban is megörökítettek. Később kidíszítették a borítóját a füzet igazi mosolynaplóvá vált. Teki nagy örömet vitt az osztály életébe. Ő lett az új osztálytárs. Minden olyan történetet leírtak, vagy lerajzoltak, ami mosolyt csalt az arcukra. A napló gyorsan betelt az örömet hozó pillanatokkal, mert minden napban volt valami jó. A kis füzetet gyakran elővették, vissza-visszalapoztak benne és újra átélték a csodás pillanatok. Próbáljátok ki ti is, és meglátjátok a Ti mosolynaplótok is gyorsan gyarapodni fog élményeitekkel.

Itt a vége, fuss el véle köss csomót a végére! ☺